

BOGDÁN JÓZSEF VERSEI

SZEDER INDÁJA

Ahogy a félkört
írja szeder indája,
és válladhoz ér,

kolibri szárnya
remeghet így, mint tested
vagy a gólyahír.

A LEPKE FELSZÁLL

Rejtőszíneben bízva
szürkeöves lepke ül.
Petroha megremeg.

Ül, és kócos szárnyain
látni a pázsitfűről
lopott fényes gyöngyöket.

Negyedfordulatot tesz
saját tengelye körül.
Istenem, minek örül?

Partomlásokra landol,
csak az édenre gondol
fanedvektől bódultan.

Rejtőszíneben bízva,
szürkeöves lepke száll.
Nála minden rendben van.

HAIKUK

Szerelem

Pontszemeivel
karcsú acsára kacsint
a szitakötő

Pilátus

Dohánylevélen
sáros hátú gyászbogár
mossa a kezét.

Kém

Ágvégi kalóz
kémlél pontszemeivel
egy zengőlegyet.

Télutó

Lágybogár moccan.
A fák kócos ujjain
halvány a köröm.

Tavaszi

Pehelypamacsok
pihegnek a párkányon.
Elszáll minden félsz.

Naplemente

Összeütköző
vérlemezok zajától
testem megremeg.

Nevelés

Lágy koponyacsont
ék alakra növekszik
két deszka között.

GONDOLATOK A HALÁLRAÓL

1. (a borbély és a pap)

a borbély betoppant és
halottnak vélt nagyapám
vaságya fölé hajolt
egy éles borotvapengével
a tej sisteregve táncolt
a sparhelton
a pap megcsókolta a lila
stólát és én úgy láttam
mintha kissé hátrahajolva
a szobára szakadt mennyboltot
csókolgatná

2. (mikor robban)

mikor robban azt vártam
mikor robban a koporsó
a levegőben félkört írva
mikor kólintja fejbe a
kántort azt vártam az égi
sikolyt valami hétköznapi
csodát egy darab fonott kalácsot

3. (mire gondol)

mire gondol vajon mire gondol
a vérkeringési zavarokkal küzdő
eget nézve mire gondol a mozgásterápiát
végző jószágos nővér ölében míg a
mentőautó kis és nagy vércöröket
rajzolja sivalkodik az utcán mire
gondol a hullaház ajtaja előtt míg
a szennyes fáslikazlat ölelő nővér
a haragos mennybolt beködösödött
lencséit leheli ugyan mire amikor
zárt talpakkal törökülésben
repül a fény felé